

Arrest

nr. 51 971 van 29 november 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 14 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. SCHOUTEN en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, een soennitische Koerd te zijn en afkomstig te zijn uit Mosul, Centraal-Irak. U zou vanaf 2007 een groentezaak hebben gehad. Op 15 juli 2008 zouden er gevechten tussen het Amerikaanse leger en terroristen hebben plaatsgevonden in de straat waar uw winkel was gevestigd. Bij deze gevechten zou een terrorist zwaargewond zijn geraakt. Twee andere terroristen zouden de gewonde uw zaak hebben binnengedragen en u verantwoordelijk hebben gesteld voor hem. U zou daarop uw winkel hebben verlaten en naar huis zijn gegaan. U zou vervolgens naar uw oom zijn gegaan en uw vader zou op zijn beurt naar de winkel zijn gegaan. Daar zou hij gezien hebben dat Amerikanen een gewonde persoon uit uw winkel haalden. Toen u bij uw oom verscholen zat, zouden terroristen in burgerkledij bij u thuis zijn langsgekomen en bij uw vader naar u hebben geïnformeerd. Op 17 juli 2008 zou u Mosul hebben verlaten. Via Turkije ging u naar Griekenland waar u

op 31 augustus 2008 werd gearresteerd. Toen u werd vrijgelaten kreeg u een document om het land te verlaten. U reisde door naar België en kwam hier op 9 december 2008 aan. Diezelfde dag vroeg u asiel aan. De Dienst Vreemdelingenzaken besloot in het kader van de Dublinovereenkomst tot een bijlage 26quater. Op 28 januari 2010 diende u een tweede asielaanvraag in. Ter staving van uw asielrelaas legt u uw identiteitskaart voor. Na uw vertrek uit Irak zou het Amerikaanse leger in uw ouderlijke woning naar u zijn komen zoeken, daarna zou uw vader meerdere malen zijn lastig gevallen door onbekenden.

B. Motivering

Er dient, na uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u noch aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

U heeft vooreerst tot tweemaal toe op intentionele wijze getracht de Belgische asielinstanties te misleiden. Zo verzweeg u bij het indienen van uw eerste asielaanvraag doelbewust uw verblijf in Griekenland (zie administratief dossier), waar u volgens uw eigen verklaringen toch een drietal maanden hebt verbleven (CGVS, p.4) en er gearresteerd werd en vervolgens het bevel kreeg om het grondgebied te verlaten (CGVS, p.4). Daarnaast legt u ter staving van uw asielrelaas uw originele identiteitskaart voor. Deze werd ter verificatie voorgelegd aan de Belgische Federale politie. Uit hun analyse (dd. 26-03-2010, informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier CGVS) blijkt echter dat dit document vervalst is en dus niet als authentiek bewijsstuk kan worden aanvaard. Niet alleen slaagt u er hierdoor niet in uw identiteit aan te tonen, bovendien ondermijnt de hierboven vastgestelde fraude uw algehele geloofwaardigheid.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat u, ondanks uw verklaring dat uw nationaliteitsbewijs nog in Irak ligt en u nog steeds contact heeft met uw familie ginds (CGVS, p.3) geen afdoende elementen aanbrengt die uw nalatigheid om het origineel identiteitsdocument hier te krijgen en voor te leggen, kunnen rechtvaardigen. Zo vertoeft u sinds begin december 2008 in België, wat u ruimschoots de tijd gaf om dit stuk via uw familie op te vragen en aan het CGVS te bezorgen. U zou pas drie maanden geleden een eerste maal gevraagd hebben aan uw vader om dit document op te sturen (CGVS, p.5). U beweert dat uw vader dit een maand geleden nog steeds niet had gedaan omwille van rugproblemen. U voegde eraan toe dat uitsluitend uw vader dit document kon opsturen (CGVS, p.5). Dat u pas drie maanden geleden heeft getracht dit document te bekomen en dat uw vader op niemand anders een beroep kan doen om dit document te posten is merkwaardig te noemen. Het CGVS kan zich dan ook niet van de indruk ontdoen dat u dit identiteitsdocument niet wenst voor te leggen aan de Belgische asielinstanties.

In de verklaringen die u aflegde op het CGVS dient men evenzeer elementen op te merken die ernstige twijfels oproepen bij uw voorgehouden vertrek uit Irak in 2008. Echter, hoewel op basis van uw verklaringen enerzijds het CGVS uw oorspronkelijke herkomst uit Mosul, Centraal-Irak, niet betwist (getuige daarvan uw kennis aangaande gebouwen, bruggen, bepaalde wijken van de stad, etcetera, zie ook gehoorverslag CGVS), wijzen uw verklaringen er anderzijds op dat u onvoldoende tot geen affiniteit meer heeft met de situatie in Mosul vanaf het ogenblik van de val van het regime van voormalig president Saddam Hussein in de lente van 2003. Indien u verhult in welke andere plaatsen of landen en onder welke omstandigheden en eventueel met welk verblijfsstatuut u gedurende al die jaren heeft geleefd, maakt u het de asielinstanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op uw leefsituatie en bijgevolg ook op uw eventuele nood aan bescherming. Het is aan de asielzoeker zelf om hierover duidelijkheid te verschaffen en een volledig en correct beeld te geven van uw reële (verblijfs)situatie van de voorbije jaren en de hiermee verbonden problemen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u niet op de hoogte bent van feiten uit de actualiteit en recente ontwikkelingen in uw geboortestad Mosul. Deze zijn zodanig fundamenteel dat aan uw verklaring dat u uw ganse leven, tot aan uw vertrek uit Irak anno 2008, in Mosul hebt gewoond geen geloof kan worden gehecht.

Zoals hierboven al werd aangegeven kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u in 2003, het jaar van de val van het Baathregime, nog steeds in Mosul aanwezig zou zijn geweest. Zo verklaart u verkeerdelijk dat Mosul rond januari 2003 werd bevrijd, namelijk in het winterseizoen (CGVS, p.10). U beweert verder dat Mosul vóór Bagdad, de hoofdstad van Irak, is gevallen (CGVS, p.11), dat er in de straten van Mosul oorlog was tussen het Amerikaanse en het Iraakse leger en dat vele mensen gevochten hebben (CGVS, p.10-11). Géén van als deze gegevens blijkt te kloppen met wat er zich echt heeft afgespeeld. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Mosul op 11 april 2003 viel, middenin de lente, twee dagen na Bagdad en dat dit niet gepaard ging met hevige gevechten maar integendeel allemaal relatief rustig is verlopen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Los van het feit dat u zich omtrent het werkelijke verloop van deze machtswissel danig vergist dient eveneens te worden opgemerkt dat u weinig doorleefd deze historische gebeurtenis kon duiden of beschrijven. Zo verklaart u verder dat u alleen heeft gezien dat sommigen zich klaarmaakten om zich te verdedigen (CGVS, p.11) en dat dit het enige is wat u zich kan herinneren (CGVS, p.11). U zou op dit cruciaal moment thuis hebben gezeten en, zo voegt u eraan toe, u zou nooit in het leger hebben gezeten. Deze uitleg is niet afdoende. Immers, het gaat hier geenszins om een "fait divers" dan wel om een historisch gebeuren en een ware omwenteling, na de decennialange dictatuur van Saddam Hussein en zijn regerende Baathpartij. Dat u omtrent een dergelijke gebeurtenis niet meer toelichting kan geven en dat u niet op een doorleefde manier kan vertellen hoe u dit, als jonge volwassene, heeft beleefd en ervaren, is geenszins geloofwaardig.

Wanneer er u bijvoorbeeld werd gevraagd wat er in het straatbeeld van Mosul veranderde na de val van het oude regime, komt u niet verder dan te stellen dat de vlag werd vervangen en dat er ander geld in omloop werd gebracht (CGVS, p. 11). Echter, dit soort van informatie is dusdanig algemeen dat het voor gans Irak van toepassing was en dat u hiermee niet aantoont na april 2003 in Mosul te hebben gewoond. U voegde er nog aan toe dat er "veel explosies en terroristen" waren maar ook dit is een algemeen bekend gegeven en getuigt niet van een doorleefde kennis van uw regio na de val van het voormalige regime. U meer precies gevraagd welke veranderingen er plaatsvonden als teken dat Saddam Hussein niet meer aan de macht was kan u enkel opwerpen dat het "Saddamziekenhuis" daarna het "Salamziekenhuis" werd genoemd (CGVS, p. 12). Dat de naam Saddam zou zijn vervangen door een andere naam lijkt de logica zelve gezien de dictator ten val werd gebracht en naderhand zelf werd geëxecuteerd. Andermaal heeft u hiermee niet aangetoond dat u zowel tijdens als na de val nog permanent in Mosul woonachtig zou zijn geweest.

Verder doorgevraagd blijkt u wel op de hoogte te zijn van de namen van nieuwe kranten en van nieuwe TV-zenders (CGVS, p. 12) maar in het licht van bovenstaande opmerkingen lijkt deze kennis eerder een ingestudeerd karakter te hebben. Immers, deze vrij accurate kennis staat in schril contrast met het gebrek aan doorleefde en overtuigende verklaringen aangaande de val van het regime en de wijzigingen die zich toen in het dagdagelijkse leven hebben voorgedaan in een grote stad zoals Mosul. U bleek ook niet in staat te zijn hierover op een spontane wijze te vertellen (zie supra). Dit alles laat vermoeden dat u zich over bepaalde feitelijke zaken heeft geïnformeerd maar dat u deze kennis niet uit eerste hand heeft, nl. als persoon die zelf aanwezig was in Mosul in de periode waarnaar u refereert. Dit laatste blijkt ook uit het volgende.

U verwees eerder al naar de komst van terroristen, als gevolg van de val van het Saddam-regime, maar toen u werd gevraagd naar enkele terroristische groeperingen die actief zijn in Mosul, duurde het even alvorens u enkel en alleen "Al-Qaeda" kon vermelden. Van andere organisaties heeft u geen weet (CGVS, p.12). Opnieuw is dit een duidelijke indicatie dat u meer dan waarschijnlijk niet meer in Mosul heeft vertoefd sinds de gewijzigde politieke situatie. De groepering Al-Qaeda is bovendien alom gekend en berucht zodat u hiermee evenmin uw recente herkomst uit Mosul aantoont. Bizar genoeg slaagde u er zelfs niet in enkele namen van gekende Al-Qaeda-leiders te geven. U weet verder enkel te stellen dat zij TNT plaatsen en dat ze tegen de Amerikanen zijn die Irak zijn binnengevallen, opnieuw een zeer algemene en weinig doorleefde uitleg (CGVS, p. 12). U gevraagd naar enkele aanslagen in en rond de Raschidiye-wijk, de wijk waar u altijd woonachtig zou zijn geweest, kan u slecht één aanslag in de Majmoue-wijk geven, "ergens in 2007", wat er andermaal op wijst dat u in deze periode niet in Mosul woonachtig bent geweest, een stad waar aanslagen, gevechten en explosies schering en inslag waren.

Alle bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof te hechten aan uw verklaring pas in 2008 uit Mosul, in Centraal-Irak, te zijn vertrokken. Logischerwijze kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die aanleiding zouden hebben gegeven tot uw vertrek en die zich in Mosul zouden hebben afgespeeld. Dit laatste wordt nog eens bevestigd door onderstaande observaties.

U verklaarde te worden gevisieerd door een militie nadat zij een gewonde in uw winkel hadden gebracht. Zoals hierboven reeds werd opgemerkt is uw kennis over milities die actief zijn in Mosul zo goed als onbestaande (CGVS, p.12).

U beweert verder sinds februari 2007 een groentewinkel uit te baten, maar u kunt zich in eerste instantie de naam van de wijk waarin de winkel was gelegen niet meer herinneren hoewel het om dezelfde wijk ging waarin ook uw huis was gelegen, zij het twee straten verder. Vervolgens kon u zich ook de straatnaam niet meer herinneren waarin uw winkel gelegen was (CGVS, p.7). Dit alles is bijzonder ongeloofwaardig. Niet alleen kan hierdoor worden getwijfeld aan uw verklaring dat u winkelier was, maar bovendien onderstreept dit nogmaals het gegeven dat uw kennis over Mosul en vooral over uw eigen leefomgeving tekort schiet. Het is ondenkbaar dat u, die verklaart in 2008 Mosul te hebben verlaten, zich plots niet meer de naam van de wijk en van de straat waar uw winkel was gelegen kon herinneren.

Ook dienen er vraagtekens gesteld te worden bij de door u geschetste gang van zaken. U kunt vooreerst weinig gedetailleerde informatie verschaffen over het gevecht dat ontstond in de straat van uw winkel. U verklaart dat er een gevecht was tussen het Amerikaanse leger, dat werd bijgestaan door het Iraakse leger, én terroristen (CGVS, p.13). Gevraagd of u niet meer gedetailleerde informatie kan verschaffen, verklaart u dat u alleen gehoord hebt dat ze aan het schieten waren (CGVS, p.13). U wist evenmin hoeveel terroristen hierbij waren betrokken. Dit is merkwaardig te noemen daar u een halfuur na het begin van het gevecht uw winkel hebt verlaten terwijl het gevecht nog bezig was, zij het iets minder hevig dan daarvoor (CGVS, p.14). Om uw eigen veiligheid correct in te schatten zou u zich toch eerst hebben moeten informeren over de draagwijdte van het gevecht. Daar u heel voorzichtig bent geweest, u deed immers twee uren over een afstand van twee straten (CGVS, p.14), kan eveneens worden verwacht dat u zich meer over deze gebeurtenis zou kunnen herinneren en dat u zich heel specifieke details voor de geest zou kunnen halen. Dit bleek echter niet het geval te zijn.

De fraude die hierboven betreffende uw identiteitskaart werd vastgesteld, het feit dat geen geloof kan worden gesteld aan uw verblijf in Mosul vanaf en na de val van het Baathregime, en daaruit volgend aan de ingeroepen vervolgingsfeiten die zich tijdens die periode zouden hebben afgespeeld en de twijfels die de door u geschetste gang van zaken oproepen, laten niet toe u de status van vluchteling toe te kennen.

Tot slot, het CGVS betwist geenszins uw Iraakse nationaliteit maar kan, gezien het niet-aannemelijk karakter van uw verblijf in Mosul tot juli 2008, niet besluiten dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers zoals hierboven vastgesteld blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Mosul op het ogenblik van de val van het Baathregime en de periode daarna. Deze ongeloofwaardigheid is van die aard dat het CGVS zich onmogelijk een correct beeld kan vormen van de regio of plaats(en) waar u recentelijk heeft verbleven, van uw eventueel verblijf in andere derde landen en van eventuele verblijfsalternatieven waarover u mogelijks beschikte en nog steeds kan beschikken. Door uw ongeloofwaardige verklaringen heeft u het zelf de Belgische asielinstanties onmogelijk gemaakt om uw eventuele nood aan bescherming correct in te schatten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet) alsook op een schending van de materiële motiveringsverplichting zoals vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich tevens op een schending van het algemene beginsel van behoorlijk bestuur luidens hetwelk elke administratieve beslissing moet gesteund zijn op in feite juiste en in rechte pertinente motieven. Verzoeker haalt ook de schending aan van het zorgvuldigheids- en het vertrouwensbeginsel.

2.1.1. Verzoeker stelt zich de vraag waarom het feit dat hij zijn verblijf in Griekenland verzwegen heeft als argument in de bestreden beslissing wordt gebruikt. België heeft aanvaard om verzoekers asielaanvraag te onderzoeken en heeft de situatie in Griekenland niets te maken met zijn asielaanvraag noch brengt het de chronologie van diens asielrelaas in het gedrang.

2.1.2. Verzoeker is het niet eens met de vaststelling dat de door hem neergelegde identiteitskaart vervalst is en benadrukt dat hij het op legale wijze heeft bekomen. Verzoeker voegt aan het verzoekschrift tevens een fotokopie van diens beweerde nationaliteitsbewijs alsook een fotokopie van een voedselrantsoenkaart toe.

Ter terechtzitting legt verzoeker het origineel neer van het nationaliteitsbewijs.

2.1.3. Aangaande de beoordeling van zijn recent verblijf in Mosul werpt verzoeker op dat hij van zeer eenvoudige komaf is, werkte in een groentewinkel en slechts naar de lagere school is geweest waardoor hij maar zeer beperkt kan lezen en schrijven. Door zijn ongeletterdheid is hij bijgevolg slechts zeer beperkt geïnformeerd omtrent de Iraakse politieke context en heeft hij eerder weet van zeer algemene zaken.

Betreffende de omstandigheden van de val van Mosul in 2003 wijst verzoeker op de tegenstrijdigheid tussen de motivering van de bestreden beslissing en de informatie in het administratief dossier. Uit de

informatie blijkt dat de val van Mosul helemaal niet “*relatief rustig*” verliep. Verzoeker argumenteert inzake zijn kennis omtrent het tijdstip van de val en de gevechten.

Omtrent de veranderingen in het straatbeeld betoogt verzoeker dat hij op de hoogte is van een aantal recente zaken en ontwikkelingen. Hij stelt dat verweerder niet aantoont, mede door het ontbreken van deze informatie in het administratief dossier, welke zaken hij dan wél had moeten weten.

Waar hem verweten wordt kennis te hebben die ingestudeerd is wijst hij erop dat hij vrij is te weten wat hij wil en dit in functie van zijn interesses.

Nopens zijn antwoorden inzake de aanwezigheid van Al Qaeda en andere milities poneert verzoeker dat verweerder niet aantoont aan de hand van welke maatstaven zijn antwoorden worden beoordeeld om deze als onvoldoende te beschouwen.

Verzoeker verklaart dat hij de straatnaam van de groentewinkel niet kan geven omdat de straat geen naam heeft; hij verwijst naar de naam van de wijk waar de winkel gelegen was.

2.1.4. Inzake de toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en meer specifiek inzake de vervolgingsfeiten, betoogt verzoeker dat hij vervolgd wordt door het Iraakse leger omwille van het herbergen van een gewonde terrorist én door een terroristische groepering omdat deze meent dat hij de gewonde terrorist heeft aangegeven aan het Iraakse leger.

Verzoeker benadrukt dat zijn subjectieve vrees vaststaat en meent dat de algemene situatie in Centraal-Irak doet blijken van een objectieve vrees.

2.1.5. Verzoeker stelt, onder verwijzing naar documenten van UNHCR, dat de veiligheidssituatie in Mosul zeer slecht is en als zeer gevaarlijk wordt beschouwd in de zin van willekeurig geweld in het geval van een binnenlands gewapend conflict zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt dat het principe van veilig derde land geen rechtsgrond heeft in de Belgische wetgeving.

2.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. Verzoekers stelling dat de door hem neergelegde identiteitskaart wel degelijk authentiek is, kan niet worden aangenomen. Verzoeker haalt immers geen enkel concreet element aan ter weerlegging van de verificatie zoals deze werd uitgevoerd door de Federale Politie doch beperkt zich louter tot het tegenspreken van de vaststellingen van de bestreden beslissing dienaangaande. Verweerder is dan ook terecht van mening dat dit geenszins afdoende is om de informatie waarop de commissaris-generaal zich steunt, te weerleggen of te ondergraven.

2.2.4.1. De bestreden beslissing oordeelt enerzijds dat verzoekers oorspronkelijke herkomst uit Mosul niet wordt betwist doch stelt dat verzoekers “(...) *verklaringen er anderzijds op [wijzen] dat u onvoldoende tot geen affiniteit meer heeft met de situatie in Mosul vanaf het ogenblik van de val van het regime van voormalig president Saddam Hussein in de lente van 2003*”.

2.2.4.2. Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis omtrent Mosul, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door verweerder en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.2.4.3. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker werd ondervraagd omtrent zijn kennis aangaande zijn directe leefomgeving (*ibid.*, p. 7-12). Uit deze verklaringen blijkt, zoals terecht vastgesteld in de bestreden beslissing, dat niet betwist kan worden dat verzoekers oorspronkelijke herkomst Mosul is.

2.2.4.4. Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoeker *“onvoldoende tot geen affiniteit meer heeft met de situatie in Mosul vanaf het ogenblik van de val van het regime van voormalig president Saddam Hussein in de lente van 2003”*, doet de Raad gelden wat volgt.

Inzake de omstandigheden van de val van Mosul in 2003 wijst verzoeker terecht op de informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat er naar aanleiding van de val in Mosul chaos heerste, er veel werd geplunderd en er, ondanks de formele overgave, nog haarden van verzet waren. Derhalve kan verzoeker worden gevolgd waar hij aanvoert dat deze situatie niet aanzien kan worden als *“relatief rustig”*, zoals gesteld in de motivering. Dezelfde informatie maakt melding dat *“(…) the few people on the streets when the Americans arrived to claim the city gave the troops a lukewarm reception”* (vrije vertaling: *“(…) de weinige mensen in de straten gaven de Amerikanen een warm welkom wanneer ze aankwamen om de stad te claimen”*) zodat verzoekers verklaring tijdens het gehoor dat hij tijdens de incidenten naar aanleiding van de val thuis was, aannemelijk is. Verzoekers verklaringen omtrent de val van Mosul (*cf.* administratief dossier, stuk 4, p.10-11) zijn niet strijdig met de landeninformatie in het administratief dossier.

Omtrent de vraag tijdens het gehoor naar de veranderingen in het straatbeeld na de val van het regime betoogt verzoeker terecht dat hij op de hoogte is van een aantal recente zaken en ontwikkelingen. Hij stelt tevens terecht vast dat verweerder niet aantoont welke zaken hij dan wel had moeten weten.

Gelet op verzoekers aangehouden profiel waaruit blijkt dat hij slechts de lagere school heeft gevolgd, is het aannemelijk dat hij niet op de hoogte is van de namen van *“gekende Al Qaeda-leiders”*. Daargelaten de vraag of de kennis van de namen van deze personen dient beschouwd te worden als kennis die behoort tot de onmiddellijke leefomgeving blijkt dat in het administratief dossier evenmin informatie aanwezig is omtrent de *“gekende Al Qaeda-leiders”* in Mosul.

Waar de bestreden beslissing stelt: *“U gevraagd naar enkele aanslagen in en rond de Raschidiye-wijk, de wijk waar u altijd woonachtig zou zijn geweest, kan u slecht één aanslag in de Majmoue-wijk geven, “ergens in 2007”, wat er andermaal op wijst dat u in deze periode niet in Mosul woonachtig bent geweest, een stad waar aanslagen, gevechten en explosies schering en inslag waren”* blijkt uit het gehoorverslag (p.12) dat aan verzoeker werd gevraagd *“Kan u een voorbeeld geven van een aanslag in de laatste maanden voor uw vertrek rond of in de Rashidya wijk?”*. Derhalve werd verzoeker niet gevraagd *“naar enkele aanslagen in en rond de Raschidiye-wijk”* doch slechts naar één voorbeeld in de maanden voor zijn vertrek zodat hem niet ten euvel kan worden geduid dat hij één aanslag in 2007 vernoemt, te dezen *“een explosie bij een tankstation tegen de politie”*.

Omwille van de voormelde vaststellingen blijkt dat de motivering dat verzoeker *“onvoldoende tot geen affiniteit meer heeft met de situatie in Mosul vanaf het ogenblik van de val van het regime van voormalig president Saddam Hussein in de lente van 2003”* geen steun vindt in het administratief dossier.

2.3.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.2. Inzake zijn vrees voor vervolging voert verzoeker aan dat hij, omwille van een vuurgevecht in de buurt van zijn groentewinkel, vervolgd wordt door het Iraakse leger wegens het herbergen van een gewonde terrorist én door een terroristische groepering omdat deze meent dat hij de gewonde terrorist heeft aangegeven aan het Iraakse leger.

Dienaangaande wordt opgemerkt dat, indien verzoekers verklaringen omtrent het schietincident al waarheidsgetrouw zouden zijn, hij niet aannemelijk maakt te worden vervolgd door de Iraakse autoriteiten omdat ze een gewonde terrorist aantreffen in zijn groentewinkel daar verzoekers vrees ten aanzien van de Iraakse autoriteiten slechts gebaseerd is op het enkele feit dat het Amerikaanse en Iraakse leger aan zijn vader *“vroegen wie de eigenaar van de winkel was en waarom hij onderdak gegeven [had] aan die persoon”* (*ibid.*, pp.16). Deze informatievergaring door de Iraakse en Amerikaanse troepen naar aanleiding van een gevecht tussen terroristen en legereenheden kan bezwaarlijk aanzien worden als een vervolgingsfeit, mede in aanmerking genomen dat verzoeker nooit in de negatieve aandacht stond van de overheden.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4.1. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus verwijst verzoeker naar de *“Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylumseekers”* van het UNHCR van april 2009 waaruit blijkt dat (ondermeer) aan personen afkomstig van Mosul een internationale bescherming dient te worden geboden.

2.4.2. De aanbevelingen van UNHCR van april 2009 zijn niet meer actueel.

In het administratief dossier is geen landeninformatie voorhanden die de Raad toelaat te beoordelen of verzoeker omwille van zijn herkomst van Mosul een reëel risico loopt op ernstige schade omwille van de ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (artikel 48/4, §2, c).

Indien in Mosul het geweld een niveau aanneemt zodat voldaan is aan de bepalingen van artikel 48/4, §2, c, is er evenmin informatie aanwezig om te beoordelen of er in een ander deel van Irak geen reëel risico bestaat op ernstige schade zodat redelijkerwijs verwacht kan worden dat door verzoeker in dat deel van Irak verbleven wordt.

3. Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en de bestreden beslissing dient overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 11 mei 2010 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,
dhr. W. MULS,
mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER